

Θόδωρος Μαράκης

[Βλ. το πρώτο μέρος εδώ](#)

Ελληνοτουρκικά
Χρειάζονται δύο για να τσακωθούν

Ξεκινάμε με τα σωστά. Κεφάλαιο 6 σελ.24 γράφει:

Μεγαλώνουν η επιθετικότητα της ελληνικής αστικής τάξης και το βάθεμα της εμπλοκής της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

“Η ελληνική αστική τάξη με ιδιαίτερη επιθετικότητα, υπερασπίζεται και προωθεί τα στρατηγικά της συμφέροντα αυτοτελώς και μέσα από τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, αλλά και την ενδυνάμωση των σχέσεων με τις ΗΠΑ, για την αναβάθμιση της θέσης της Ελλάδας στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα και την περιοχή, ως ισχυρός ενεργειακός- μεταφορικός κόμβος, διεκδικώντας μεγαλύτερο μερίδιο από τη λεία των ιμπεριαλιστικών πολέμων και επεμβάσεων.” (υπογρ. Δική μας)

Πιο αναλυτικά:

“Χαρακτηριστικά στοιχεία της εμπλοκής είναι:

“Η μετατροπή της Ελλάδας σε αμερικανοΝΑΤΟϊκό ορμητήριο....συμφωνίες επέκτασης των αμερικανοΝΑΤΟϊκών στρατιωτικών βάσεων...

Η αποστολή όπλων και πυρομαχικών στην Ουκρανία, συνομιλίες για εφοδιασμό της Ουκρανίας με μαχητικά αεροσκάφη.
(...) εξοπλιστικού προγράμματος - "Ατζέντα 2030", ύψους 28 δις που φορτώνει συνεχώς με νέα βάρη το λαό....

Η αποστολή ελληνικών πολεμικών πλοίων και στρατιωτικών μονάδων σε ευρωατλαντικές αποστολές στο εξωτερικό

Στρατιωτικές συμφωνίες με Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΗΑΕ) και Σαουδική Αραβία, στο πλαίσιο του ΝΑΤΟϊκού σχεδιασμού ενάντια στο Ιράν.

Η συμμετοχή σε ΝΑΤΟϊκή προετοιμασία γενικευμένου ιμπεριαλιστικού πολέμου, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης πυρηνικών." (σελ 25)

Μέχρις εδώ όλα σωστά, με την μόνη παρατήρηση ότι η Ελλάδα ήτανε δεν ήτανε στο ΝΑΤΟ και ΕΕ θα εξοπλιζόταν με τους ίδιους ρυθμούς, και το πιο βέβαιο με μεγαλύτερη ένταση, για τους λόγους που οι θέσεις μας εξηγούν παραπάνω και παρακάτω. Άσε που με καμία κυβέρνηση δεν θα ήταν εκτός ΝΑΤΟ και ΕΕ. Γιατί την αστική τάξη στον εμφύλιο την έσωσαν οι Αμερικανοάγγλοι!!

Και στο κεφάλαιο 7. **Η πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων διαβάζουμε:**

"Η πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων χαρακτηρίζεται **από τη συνεργασία και την αντιπαράθεση** των αστικών τάξεων των δύο καπιταλιστικών κρατών - ΝΑΤΟϊκών συμμάχων."

Σωστό!

Στο πλαίσιο της συνεργασίας:

(...προωθείται, με αμερικανοΝΑΤΟϊκή εποπτεία, με τον "Πολιτικό Διάλογο" τα "Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης" και τα λεγόμενα Θετικά Μέτρα (εμπορικές, οικονομικές συμφωνίες με κέντρο τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων), υπηρετούν συγκεκριμένους στόχους που αφορούν:

. Την ενίσχυση της Νοτιοανατολικής Πτέρυγας του ΝΑΤΟ, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των πολέμων στην Ουκρανία

και τη Μέση Ανατολή.

. Την ανάπτυξη των οικονομικών και ενεργειακών σχέσεων των δύο κρατών, τη συνεκμετάλλευση και συνδιαχείριση στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, στο πλαίσιο του γενικότερου ευρωατλαντικού σχεδιασμού για τα συμφέροντα των μονοπωλίων σε βάρος των λαών.

Παρά τα σχέδια συνεργασίας για συνεκμετάλλευση και συνδιαχείριση του Αιγαίου και περιοχών της Ανατολικής Μεσογείου, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις δύο αστικές τάξεις δεν πρόκειται να εκλείψει.” (σελ 26)

Εδώ οι απόψεις αυτές χρειάζονται συζήτηση. Κατ' αρχήν η αστική τάξη στη χώρα μας λειτουργεί *“σύμφωνα με τις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών”* γιατί ταυτίζονται με τα συμφέροντα της και είναι γι αυτό που δέχεται την *“αμερικανοΝΑΤΟική εποπτεία”*.

Η Τουρκία δεν φαίνεται να βαδίζει *“σύμφωνα με τις απαιτήσεις”* στο θέμα της Ουκρανίας και της Μέσης Ανατολής επειδή αισθάνεται δυνατή για τη θέση του περιφερειακού παίκτη στην περιοχή. Μέσα στη διαδικασία ανακατατάξεων στον παγκόσμιο συσχετισμό δύναμης, περιφερειακές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, όπως η Τουρκία, βρίσκουν *“χώρο”* για ένα πιο ανεξάρτητο ρόλο. Η Τουρκία ενώ παραμένει *“πρωτίστως”* σύμμαχος του αμερικάνικου και δυτικού ιμπεριαλισμού, μέλος του ΝΑΤΟ κλπ, ωστόσο την ίδια στιγμή είναι σε θέση να έχει σοβαρές *“δοσοληψίες”* με βασικούς ανταγωνιστές του (έχοντας προμηθευτεί ρωσικά πυραυλικά συστήματα αεράμυνας, κατασκευάζοντας στο έδαφος της ρωσικό πυρηνικό εργοστάσιο στο Ακουγιού, διαθέτοντας τον ρωσοτουρκικό αγωγό φυσικού αερίου κλπ).

Ταυτόχρονα, η Τουρκία επιτελεί ξεκάθαρα έναν ρόλο **περιφερειακής ιμπεριαλιστικής δύναμης στη Μέση Ανατολή**, προωθώντας τα δικά της ιδιαίτερα συμφέροντα, αντιτιθέμενα στα αμερικάνικα και τα ρωσικά (εμπλοκή στη Λιβύη, το Σουδάν, πολυετή παρέμβαση στη Συρία με εγκαθίδρυση του καθεστώτος του Τζολάνι, ρόλος δήθεν *“προστάτη”* των Παλαιστινίων και συμμετοχή για το *“μεταβατικό”* καθεστώς της Γάζας, και οικονομικές συμφωνίες χαρακτήρα ιμπεριαλιστικής εκμετάλλευσης με Ιράκ, Αφγανιστάν κ. α.)

Ωστόσο, σε σχέση με την Τουρκία η Ελλάδα αποτελεί μια αισθητά λιγότερη ισχυρή δύναμη σε διεθνές πεδίο γι αυτό και είναι το καλό παιδί της ΕΕ και των ΗΠΑ όπου προσπαθεί να

αναβαθμίσει τη θέση της με συμφωνίες ιδιαίτερα με τις ΗΠΑ όπως με τον σχεδιαζόμενο “κάθετο διάδρομο” μεταφοράς αμερικάνικου LNG για ανεξάρτηση της Ευρώπης από το ρωσικό αέριο κλπ. Πέραν αυτού στα Βαλκάνια ακολουθεί τη δική της ανεξάρτητη ιμπεριαλιστική πολιτική όπου πλήθος μεγάλων επιχειρήσεων δραστηριοποιούνται σε αυτά και επιδιώκει με ιμπεριαλιστικού χαρακτήρα αξιώσεις να εντάξει στην ΕΕ τα δυτικά Βαλκάνια.

Από την άλλη δεν πιστεύουμε ότι η αστική τάξη της χώρας μας έχει σκοπό να διαπραγματευτεί τα λεγόμενα κυριαρχικά της δικαιώματα και ιδιαίτερα να συνεκμεταλλευτεί και συνδιαχειριστεί με την αστική τάξη της Τουρκίας το Αιγαίο και ό,τι δικαιούται από την Ανατολική Μεσόγειο, όπως οι θέσεις αναφέρουν. Αυτό **κατ’ αρχάς**, έρχεται σε αντίθεση με την αναφορά στις θέσεις ότι:

“Η ελληνική αστική τάξη με ιδιαίτερη επιθετικότητα υπερασπίζεται και προωθεί τα στρατηγικά της συμφέροντα αυτοτελώς...”

Δεύτερο, η συνεχής αναφορά στο διεθνές δίκαιο από την κυβέρνηση υποδηλώνει ότι αστική τάξη παρά το “casus belli” δεν παραιτείται από το να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα **12 μίλια**, ούτε ασφαλώς και στο θέμα της **ΑΟΖ**. Σ’ αυτό συνηγορούν η επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 μίλια στο Ιόνιο και ο προσδιορισμός της ΑΟΖ με την Ιταλία. Τολμάει και δίνει οικόπεδα στη Κρήτη σε αμερικάνικη εταιρεία και όπως και οι θέσεις αναφέρουν: *“Προστίθενται νέα ζητήματα που αφορούν τον Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό και τα Θαλάσσια Πάρκα.”*

Όλα αυτά συνάδουν με τη διαπίστωση των θέσεων, για την ιδιαίτερη επιθετικότητα της ελληνικής αστικής τάξης!

Όσο η συνεκμετάλλευση υπάρχει σε βάρος της εργατικής τάξης Ελλάδας και Τουρκίας από τα αντίστοιχα επενδυμένα επιχειρηματικά κεφάλαια.

Το ΚΚΕ σε καθημερινή σχεδόν βάση καταγγέλλει την κυβέρνηση, μέσα από την αρθρογραφία του Ριζοσπάστη και τις δηλώσεις των ηγετικών στελεχών του, προεξάρχοντος του Γενικού Γραμματέα ότι: Η κυβέρνηση κάτω από την πίεση των ευρωαμερικανοΝΑΤΟϊκών σχεδιασμών σκοπεύει να απεμπολήσει τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μέσα από την συνεκμετάλλευση και συνδιαχείριση του Αιγαίου. Πράγμα που υποδηλώνει ότι το ΚΚΕ υπερασπίζεται την εκμετάλλευση του Αιγαίου, χωρίς συν, από το ελληνικό κεφάλαιο και τις

όποιες επιχειρηματικές εταιρείες, με τις οποίες αυτό συμπράξει. Και ασφαλώς στην υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων ανήκει και η επέκταση στα 12 μίλια των χωρικών υδάτων, που θα μετατρέψει το Αιγαίο σε ελληνική λίμνη!!

Στο σημείο αυτό το εύλογο ερώτημα είναι τι θα κερδίσει η εργατική τάξη της χώρας από μια τέτοια εξέλιξη; Οικονομικά τίποτα και από την άλλη θα “κερδίσει” το ενδεχόμενο πολεμικής σύγκρουσης με τη Τουρκία! Και ποιος θα σηκώσει το βάρος του πολέμου; Τα νιάτα των εργατικών τάξεων Ελλάδας – Τουρκίας! Μακριά από εμάς ένα τέτοιο ενδεχόμενο!

Η θέση της αριστεράς οφείλει να είναι ενάντια στην εκμετάλλευση του Αιγαίου γιατί αυτό σημαίνει οικολογική καταστροφή. Και ασφαλώς ενάντια στο όποιο ενδεχόμενο πολέμου!

Η αντίφαση

Έχοντας και πολύ σωστά οι θέσεις διαπιστώσει ότι: *“Η ελληνική αστική τάξη με ιδιαίτερη επιθετικότητα υπερασπίζεται και προωθεί τα στρατηγικά της συμφέροντα αυτοτελώς και μέσα από τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες...”* στη συνέχεια αντιφάσκουν όταν ισχυρίζονται ότι:

“Η κυβέρνηση σκοπίμως επιχειρεί να καλλιεργήσει κλίμα εφησυχασμού, αλλά καλείται ο λαός να επαγρυπνεί, γιατί έτσι και αλλιώς στο παζάρι των ελληνοτουρκικών διαπραγματεύσεων περιλαμβάνονται ζητήματα κυριαρχίας και κυριαρχικών δικαιωμάτων.” (σελ. 26)

Και η πραγματικότητα είναι ότι: Ο λαός καλείται να επαγρυπνεί όχι επειδή η κυβέρνηση καλλιεργεί κλίμα εφησυχασμού, αλλά επειδή μεγαλώνει η επιθετικότητά της έτσι όπως πολύ καλά οι θέσεις περιγράφουν. Κατά τη γνώμη μας η επαγρύπνηση του λαού χρειάζεται να εκδηλωθεί με ένα ισχυρό αντιπολεμικό κίνημα το οποίο οφείλει να οργανώσει η αριστερά δηλαδή κυρίως το ΚΚΕ! Ένα κίνημα με την αρωγή των συνδικάτων ενάντια στις υπέρογκες πολεμικές δαπάνες – όπου σημειώστε αυξάνουν από την αστική τάξη της χώρας μας όχι μόνο γιατί είναι το υπάκουο τέκνο του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, αλλά κυρίως επειδή απέναντί της έχει την επιθετικότητα της αστικής τάξης της Τουρκίας, από την οποία θέλει να διασφαλίσει τα κυριαρχικά της δικαιώματα – και την επιθετικότητά της. Η παρακάτω δήλωση του Δένδια είναι μια ακόμα επιβεβαίωση, ότι κάθε άλλο παρά εφησυχασμό καλλιεργεί η κυβέρνηση.

«Ο πόλεμος στην Ουκρανία έδειξε ποιος είναι ο τρόπος διεξαγωγής μιας σύγχρονης

σύγκρουσης. Πρέπει λοιπόν οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις να εκσυγχρονιστούν γρήγορα... Τα συμφέροντα της χώρας δεν είναι συμφέροντα που ορίζονται από τα στενά γεωγραφικά της σύνορα... Η Ελλάδα έχει πλέον άμεσα συμφέροντα πέραν και των στενών συνόρων της... Το πρώτο προαπαιτούμενο είναι η αλλαγή κουλτούρας των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Δηλαδή η επιστροφή σε ένα πνεύμα αυτοθυσίας... Σήμερα η Ευρώπη δεν αντέχει να δει φέρετρα με σημαία πάνω, ούτε καν με την ευρωπαϊκή...».

Αυτά είπε ανάμεσα σε άλλα ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας Δένδιας, σε συζήτηση με τον καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου, Πρόεδρο και Διευθυντή του Ινστιτούτου Διεθνών Σχέσεων Υφαντή.

Και η συνθήκη της Λοζάνης

Και για του λόγου το ασφαλές οι θέσεις, μας παρουσιάζουν την επιθετικότητα της Τουρκίας, όπως αυτή εκδηλώνεται:

“Το τουρκικό κράτος θέτει επίμονα ένα πακέτο απαράδεκτων διεκδικήσεων που αμφισβητούν την κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα ελληνικών νησιών του Αιγαίου, αναπαράγοντας τα περί “γκρίζων ζωνών” (νησιών και βραχονησίδων) και την αποστρατικοποίηση των νησιών. Προβάλλει το αποκαλούμενο δόγμα της “Γαλάζιας Πατρίδας” με διεκδικήσεις σε μια ευρύτερη περιοχή (Αιγαίο, Αν. Μεσόγειος, Μαύρη Θάλασσα), αξιοποιεί το” Τουρκολιβυκό Σύμφωνο” με την απειλή ενεργειακών ερευνών σε θαλάσσιο χώρο που δεν ανήκει στην Τουρκία, ενώ η θρησκευτική μειονότητα της Θράκης, χαρακτηρίζεται τουρκική σε αντίθεση με τη Συνθήκη της Λοζάνης.” (σελ. 26)

Ωστόσο και η αστική τάξη της Ελλάδας έχει παραβιάσει τη συνθήκη της Λοζάνης όπως παρακάτω θα δείξουμε:

“Το άρθρο 13 (τη συνθήκης) προέβλεπε ότι η ελληνική κυβέρνηση είχε την υποχρέωση στα τέσσερα νησιά, Μυτιλήνη, Χίο, Σάμο και Ικαρία, να μην ανεγείρει οχυρωματικά έργα ή να εγκαταστήσει ναυτική βάση, να περιορίσει τη στρατιωτική δύναμη στα νησιά των στρατεύσιμων από αυτά και να συντηρεί δύναμη χωροφυλακής και αστυνομίας ανάλογη με το μέγεθος των νησιών.” (Από

το βιβλίο “Λοζάνη 1923” έκδοση Καστανιώτη σελ. 16 - 17)

Θεωρούμε ότι είναι κοινό μυστικό το τι συμβαίνει εδώ και πολλά χρόνια στα νησιά από την άποψη της στρατιωτικής δύναμης!

Και στο βιβλίο του Αλέξη Ηρακλείδη “ ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ” σελ.54 εκδόσεις ΘΕΜΕΛΙΟ διαβάζουμε:

“Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στον κόσμο με υδάτινα σύνορα που παρουσιάζει το εντελώς ανορθόδοξο να διαθέτει εναέριο χώρο ευρύτερο κατά τέσσερα ναυτικά μίλια από την αιγιαλίτιδα ζώνη της, ένα καθεστώς που σαφώς αντιβαίνει προς τους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

Η διεύρυνση του εναέριου χώρου στα 10 ναυτικά μίλια (από τα 3 μίλια της αιγιαλίτιδας ζώνης που ήταν επί συνθήκης της Λοζάνης) έλαβε χώρα το 1931 (Νόμος 5017) επί κυβέρνησης Ελευθερίου Βενιζέλου. Η επέκταση αυτή είχε γίνει σιωπηρά αποδεκτή από την Τουρκία,..”

Με απλά μαθηματικά, τα 3 μίλια αιγιαλίτιδα ζώνη της Λοζάνης γίνανε 6 και ο εναέριος χώρος από 6 σε 10!! **Για να τσακωθούν χρειάζονται δύο!**

Επομένως για να αποφύγουμε πιθανή εμπλοκή σύμφωνα με τις θέσεις: **“Το κρίσιμο ζήτημα είναι η ενίσχυση της φιλίας και της κοινής πάλης του τούρκικου και του ελληνικού λαού, ενάντια στις αστικές τάξεις και τα συμφέροντά τους, τις συμμαχίες τους την αντιλαϊκή πολιτική των αστικών κρατών και κυβερνήσεων.”** Και πολύ καλά πράττει το ΚΚΕ όπου: **“Αυτήν την υπόθεση υπηρετεί το ΚΚΕ σε συνεργασία με το ΚΚ Τουρκίας...”**(σελ. 26 υπογρ. Δική μας)